Η ιστορία περί υιοθετημένου (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 23 Οκτωβρίου, 2019

Επιστολή στον δημόσιο υπάλληλο Σ. Π.

Θέλετε να ξέρετε την αλήθεια περί της ανθρώπινης ζωής. Αυτό είναι δύσκολο να το πούμε σ’ ένα γράμμα. Ας δοκιμάσουμε με μία ιστορία:

Κάποιος άνθρωπος νοικοκύρης είχε έναν μοναχογιό. Όμως, υιοθετεί κάποιον φτωχό, και άρχισε και εκείνον να τον θεωρεί ως πραγματικό παιδί του. Αλλά σ΄ αυτόν τον υιοθετημένο ήρθε κρυφά ένας μαύρος μάντης και τον έπεισε, να φύγει από το σπίτι του ευεργέτη του, και του υποσχέθηκε να τον βοηθήσει με τις μαγγανείες του να φτάσει σε μεγαλύτερη δόξα από τη δόξα του νοικοκύρη. Πεισμένος γι’ αυτό ο υιοθετημένος ζήτησε την ελευθερία του από τον ευεργέτη του. Εκείνος αντιλαμβανόταν το όλο πράγμα, όμως δεν έφερε αντίρρηση, αλλά άφησε να γίνει το θέλημα του υιοθετημένου. Λυπήθηκε, όμως, και στο χωρισμό έδωσε στον υιοθετημένο ένα κεντητό πουγκί, γεμάτο χρυσό και πολύτιμα πετράδια. Και τον άφησε με δάκρυα στα μάτια. Έτσι ξεκίνησε εκείνος ο φτωχός για το ταξίδι. Αλλά ο μαύρος μάντης όχι μόνο δεν βοηθούσε αυτόν τον έρημο ταξιδιώτη, αλλά, αντίθετα, έστελνε τους μαύρους συγγενείς του στον δρόμο μπροστά του, για να τον ληστεύουν. Βλέποντας πως βρίσκεται σε δυσκολία ο φτωχός εξαγόραζε τον εαυτό του από τους ληστές με τον χρυσό και τα πολύτιμα πετράδια˙ μόνο τους παρακαλούσε, να μην του πάρουν το κεντητό πουγκί. Ταξιδεύοντας έτσι, μόνος του έπεφτε ασταμάτητα από τη μία ενέδρα των μαύρων στην άλλη. Και εξαγόραζε με αυτόν τον τρόπο κατά σειρά τους ληστές με τον χρυσό και τα πολύτιμα πετράδια, έως ότου το πουγκί άδειασε. Τότε βγήκε μπροστά του εκείνος ο μαύρος μάντης αυτοπροσώπως. Όταν τον είδε ο φτωχός, του απευθύνθηκε για βοήθεια σαν σε φίλο. Αλλά ο μαύρος μάντης συμπεριφέρθηκε ως ο χειρότερος ληστής. Τρίζοντας τα δόντια έπιασε το κεντητό πουγκί, και άρχισε να το τραβά για να το αρπάξει. Όλο εκείνο το διάστημα ο νοικοκύρης από μακριά έβλεπε και αντιλαμβανόταν τι συμβαίνει με τον υιοθετημένο του γιο. Και λυπήθηκε για τη μοίρα του, και έστειλε τον μοναχογιό του, να σώσει εκείνο το φτωχό από την καταστροφή. Έφτασε ο γιος την τελευταία στιγμή, όταν ο φτωχός είχε ήδη εξαντληθεί από τη μάχη για να κρατήσει το κεντητό πουγκί. Και χτύπησε ο γιος εκείνον τον μαύρο μάντη και τον πλήγωσε θανάσιμα. Τότε το πουγκί του φτωχού γέμισε πάλι με χρυσό και πολύτιμα πετράδια και του είπε, επειγόντως να επιστρέψει σπίτι όπου τον περιμένει ο πατέρας νοικοκύρης.
Καταλάβατε αυτή την ιστορία; Ο νοικοκύρης είναι ο Θεός. Ο Υιός του Θεού είναι ο

Ιησούς Χριστός. Ο υιοθετημένος είναι ο Αδάμ και το γένος του. Ο μαύρος μάντης είναι ο σατανάς. Το κεντητό πουγκί είναι το ανθρώπινο σώμα. Ο χρυσός και τα πολύτιμα πετράδια είναι η ανθρώπινη ψυχή, χαρισμένη με πλούσια δώρα του Θεού. Απομακρυνόμενο από τον Θεό, το αυτόβουλο ανθρώπινο γένος έχασε βαθμιαία όλο τον πνευματικό πλούτο, και παρέμεινε μόνο με τη σωματική ζωή του. Και όταν ο σατανάς έκανε την προσπάθεια, να πάρει για τον εαυτό του και αυτό, και έτσι να καταστρέψει εντελώς το έργο του Θεού, εμφανίσθηκε στον κόσμο ο Υιός του Θεού. Εκείνος πλήγωσε θανάσιμα τον σατανά, και πληγωμένο και ακίνδυνο τον κατέρριψε στα βάθη της κόλασης. Ενώ στη σωματική ζωή της ανθρωπότητας πάλι ενεφύσησε τη ζώσα ψυχή και τη γέμισε με θεϊκά δώρα. Ταυτόχρονα διατάχθηκε το γένος του Αδάμ, να επιστρέψει με τον καινούργιο πλούτο στον οίκο του Ουράνιου Πατέρα.
Ειρήνη σε σας και ευλογία Χριστού.

(Από το βιβλίο: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δεν φτάνει μόνον η πίστη...». Ιεραποστολικές επιστολές Β’, Εκδόσεις «Εν πλω», 2008. Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: orp.gr*)*